

Snaga iz slabosti

Može biti samo jedan – ponavljaju u legendarnom „Hajlenderu“, ili u „Gorštaku“, kako je naziv tog serijala preveden kod nas, individue na pragu besmrtnosti dok se mačevima bore za primat i večnu slavu. Radi se o epskoj borbi dobra i zla, a glavni pozitivni junak Rasel Neš, sin planine, kog je briljantno odigrao šmeker Kristofer Lamber, na kraju dobija sve; prirodno, manje nismo ni očekivali. Spojio je nebo i zemlju, baš kao i Vučić, odnosno njegovi partijski sledbenici u banatskoj ravnici, na izborima u Omoljici i Dolovu: 30 od 30 mesta zauzeće naprednjaci...

Hmm, nespretno je, priznajemo, ovo poređenje: u borbama u pomenutim selima, kao ni na svim ostalim izborima, ne postavlja se pitanje života ili smrti, već postoji cilj znatno nižeg ranga – građani treba svojevoljno da odluče o tome kome će ukazati poverenje da ih predstavlja u republičkoj, pokrajinskoj, gradskoj ili, naposletku, u mesnoj skupštini, baš kao u gorepomenutom slučaju. Dakle, promašeno poređenje.

Mada, ima u tim odvojenim sferama i sličnosti. Prvo, rekosmo već da i u jednom i drugom slučaju može biti samo jedan: Vučić je, poput Lambera, toliko eksponiran da birač (gledalac, u storiji o gorštaku) ne vidi nikoga sem njega kada se odlučuje za koga će da navija. Drugo, taj utisak dominacije, da je on jedini, smišljeno stvaraju svi tumači epizodnih uloga: da li ste ikada čuli da se neki naprednjak pohvalio svojim postignućima, a da nije kazao kako je u pitanju sudbonosna vizija prvog među nejednakima? U „Hajlenderu“ je isto to breme na sebe preuzeo jedan Šon Koneri (ej, Koneri, eks Bond, Džejms Bond!), a ovamo se pojavljuju Stefanović, Selaković, Mihajlovička i ovi lokalci čija imena usled turbulentnih promena više niko ne može da pohvata.

Ilustracija Dušan Ludvig

Treće, čak i ako ljudi izgube iz vida ono prvo, postoje specijalni efekti koji će ih podsetiti na to kako (treba da) stoje stvari. Oko birališta i u mestima gde se sprovode izbori uvek ima džipova i vojnika stranke koji bi kvantitativno i po ustrojstvu mogli da budu pandan bataljonu – kažu neki Omoljčani da su na dan izbora u selu videli bar šest džipova i više od

stotinu (ih, biće da lažu!) onih što se okolo muvaju i ubeđuju građane s pravom glasa kako i na koji način da ga upotrebe; da je gorštak glavni lik nacrtano nam je scenama u kojima čovek-večnost pobeđuje dok munje i kovitlaci pomažu nebu da usisa poražene. Specijalni efekti, definitivno, u oba slučaja.

Ostavimo na trenutak nuspojave i zapitajmo se: u čemu je, ali stvarno, snaga naprednjaka? Pa, u jasnoj beskompromisnoj borbi za bolji život građana, a protiv stranačkog zapošljavanja, funkcionerskih privilegija i divljanja tajkuna!

Ma, jok, šala mala. Njihova snaga je u slabosti svih ostalih aktera na političkoj sceni. Treba pozdraviti hrabrost članova LSV-a, SDS-a, pa i SPS-a, što su, u okolnostima kada se unapred zna konačni pobednik, sa svojim listama uopšte ispoštovali izbore. Zato, DS, SRS, DSS, LDP, „Dveri“, kao i oni manji, nisu izašli na crtu SNS-u. Neki od njih su mesne izbore proglasili za nevažne, a drugi su se, nezvanično, pravdali lošom partijskom infrastrukturom. Rekli bismo da im je zajedničko da nisu imali ono na „m“.

Zapravo, preskočićemo ovog puta jezičke finese: mislimo na muda.

Nova gradska Odluka o radnom vremenu ugostiteljskih, trgovinskih i zanatskih objekata, koju je izglasala pančevačka vlast, napravljena je po meri – Beograda.

Jer, kada zabranite ugostiteljima da, usred leta, vikendom posle ponoći u baštama puštaju muziku time nisu zadovoljni: a) naši stariji sugrađani koji bi voleli da se muzika gasi najkasnije do deset uveče; b) mlade Pančevke i mladi Pančevci čija je želja da žurke traju do jutra, pošto izlaze tek posle deset uveče; v) vlasnici kafića i zaposleni u njima, pošto su prihodi i bakšiši znatno manji; g) ubirači poreza i izvršiocu gradskog budžeta, zato što gazde uglavnom uredno plaćaju dažbine (i ovima se to isplati, uz pomoć fiskalnih kasa kontrolišu zaposlene)...

Eto azbuke nastale na osnovu nelogične odluke: pod „d“ stoji „doviđenja“, a pod „n“ da nikome u Pančevu sada nije bolje nego što mu je bilo. Ali, koliko su za tu besmisleni novotariju odgovorni oni što su je doneli, toliko su krivi i ugostitelji: skupite se, dogovorite i izborite za to da imamo gde da popijemo piće u 00.05!

Samo glavni grad, tj. njegov budžet, napisasmo, dobija: pošto se oni s tanjim buđelarima i manjkom energije razvuku po pančevačkim parkovima i ćoškovima, svi ostali, već u 00.01, „pale“ za BG.

To je za tamošnje vlasnike kafana nešto pod „s“: superiška!

Siniša Trajković